

ROMÂNIA

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

B-dul Libertății 14, sector 5, 050706 București

www.anrc.ro

Tel.: +40 21 307 54 00 | +40 21 307 54 01 | Fax: +40 21 307 54 02 | e-mail: anrc@anrc.ro

În temeiul Deciziei primului-ministru nr.249/2005 privind numirea președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

În temeiul dispozițiilor art.36 alin.(1) și (2) și ale art.38 alin.(1), (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art.23 alin.(2) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr.1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

emite prezenta:

DECIZIE

PRIVIND SOLUȚIONAREA LITIGIULUI DINTRE S.C. NETMASTER COMMUNICATIONS S.R.L. ȘI S.C. ORANGE ROMÂNIA S.A.

I. Introducere

A. Sesizarea reclamantei

La data de 23 decembrie 2004 reclamanta S.C. Netmaster Communications S.R.L. (denumită în continuare *Netmaster*), cu sediul în București, Str. Banu Manta nr.18, bl.28, sc.B, et.8, ap.108, sectorul 1, a înaintat Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații (denumită în continuare *ANRC*), în temeiul dispozițiilor art.36 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art.1 alin.(2) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența *ANRC*, o sesizare împotriva pârâtei S.C. Orange România S.A. (denumită în continuare *Orange*), cu sediul în București, B-dul Lascăr Catargiu nr.51-53, Europe House, sector 1, solicitând prin aceasta constatarea nulității art.8.2-8.4 din acordul de interconectare încheiat între *Netmaster* și *Orange* la data de 1 octombrie 2004 (denumit în continuare *Acordul*), obligarea pârâtei la încheierea acordului de interconectare privind serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor indiferent de locul originării acestora (în România sau în afara României, în rețelele

părților sau în rețelele altor furnizori), precum și sancționarea contravențională și administrativă a părâtei. Sesizarea a fost înregistrată la *ANRC* cu nr.27723/23.12.2004.

Pentru soluționarea sesizării sale, reclamanta a ales procedura de mediere.

B. Desfășurarea procedurii în fața *ANRC*

În temeiul dispozițiilor art.7 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, președintele *ANRC*, prin Decizia nr.2377/2004, a numit comisia responsabilă cu soluționarea litigiului dintre *Netmaster* și *Orange* (denumită în continuare *Comisia*), formată din următoarele persoane:

- domnul Vlad-Mihai Cercel, director al Direcției Juridice, în calitate de președinte;
- domnul Radu-Paul Tudorache, director al Direcției Reglementare Economică a Pieței, în calitate de membru;
- domnul Sebastian Popovici, șef serviciu Litigii, Direcția Juridică, în calitate de membru;
- domnul Florin-Adrian Dragomir, șef serviciu Reglementări Tehnice Comunicații Electronice, Direcția Reglementare Tehnică a Pieței, în calitate de membru;
- domnul Cosmin-Gabriel Stanciu, expert în cadrul Serviciului Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică a Pieței, în calitate de membru.

În temeiul dispozițiilor art.12 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, părțile au fost invitate la data de 14 ianuarie 2005 la sediul central al *ANRC* din B-dul Libertății nr.14, sector 5, București, pentru dezbaterile litigiului dintre *Netmaster* și *Orange* în cadrul procedurii de mediere. În cadrul întâlnirii, *Netmaster* a depus adresa nr.2005010/14.01.2005, înregistrată la *ANRC* cu nr.1293/14.01.2005, prin care a completat cu un nou capăt de cerere sesizarea înaintată *ANRC*, solicitând modificarea art.18.2 și art.7.2 din *Acord*, referitoare la actualizarea garanției bancare și la perioada de facturare. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 14 ianuarie 2005 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.18620/13.07.2005.

În vederea continuării dezbaterilor, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.19 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, a stabilit o nouă întâlnire pentru data de 24 ianuarie 2005. Datorită faptului că părțile nu au ajuns la o înțelegere în termen de 30 de zile de la data sesizării *ANRC*, pentru soluționarea litigiului s-a trecut la procedura contencioasă. Având în vedere adresa *Orange* nr.05/COM/IBI/840/AMO/10.01.2005, înregistrată la *Netmaster* cu nr.2005009/12.01.2005, prin care părâta a notificat rezilierea *Acordului* începând cu data de 10 februarie 2005, *Netmaster* a depus o adresă, înregistrată la *ANRC* cu nr.1755/24.01.2005, prin care a solicitat, în temeiul prevederilor art.26 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, ca măsură cu caracter provizoriu, obligarea părâtei la menținerea în vigoare a *Acordului*, până la soluționarea litigiului pe fond prin decizie a președintelui *ANRC*¹. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 24 ianuarie 2005 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.18623/13.07.2005.

¹ Cererea reclamantei privind dispunerea de măsuri cu caracter provizoriu a fost soluționată prin Decizia președintelui *ANRC* nr.24/2005.

În scopul continuării dezbaterilor pe fond și pentru a da posibilitatea părților să depună noi înscrisuri în sprijinul susținerilor lor, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.19 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, a stabilit o nouă întâlnire pentru data de 23 februarie 2005. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 23 februarie 2005 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.18622/13.07.2005. Pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.146 din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru data de 4 martie 2005. Ambele părți au depus concluzii scrise.

Având nevoie de timp pentru a delibera, *Comisia*, în temeiul dispozițiilor art.260 alin.(1) din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru data de 30 martie 2005. La datele de 30 martie 2005 și 31 martie 2005, în temeiul dispozițiilor art.20 din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia* a comunicat părâtei, respectiv reclamantei, soluția preliminară privind litigiul dintre *Netmaster* și *Orange*, împreună cu măsurile propuse în vederea soluționării litigiului.

Având în vedere cererea *Orange* de reanalizare a soluției preliminare, înregistrată la *ANRC* cu nr.9419/13.04.2005, precum și cererea *Netmaster* de reanalizare a soluției preliminare, înregistrată la *ANRC* cu nr.9430/14.04.2005, în temeiul dispozițiilor art.22 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia* a convocat părțile pentru a-și expune punctele de vedere la data de 19 mai 2005. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 19 mai 2005 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRC* cu nr.18621/13.07.2005. În urma acestei ședințe, *Comisia* a considerat procedura finalizată.

Având în vedere impactul semnificativ al soluționării acestui litigiu asupra sectorului comunicațiilor electronice, pentru o analiză temeinică a documentelor aflate la dosar, a susținerilor părților și a dispozițiilor legale aplicabile, prin deciziile președintelui *ANRC* nr.97/2005 și nr.1257/2005, termenul de soluționare a fost prelungit succesiv până la datele de 20 iulie 2005 și, respectiv, 31 august 2005.

La data de 15 august 2005, în temeiul dispozițiilor art.23 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.1331/2003, *Comisia* a prezentat președintelui *ANRC* raportul conținând propunerile de soluționare a litigiului dintre *Netmaster* și *Orange*.

II. Susținerile părților

A. Susținerile reclamantei

În susținerea cererii sale, reclamanta a invocat încălcarea de către pârâtă a obligației de negociere prevăzute la art.4 alin.(1) lit.b) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, arătând că, la data de 12 septembrie 2003, a solicitat interconectarea cu rețeaua operată de *Orange* "pentru toate serviciile în vederea terminării apelurilor", interconectare ce urma a fi realizată prin intermediul rețelei publice fixe operate de S.C. Romtelecom S.A. Datorită unor probleme tehnice legate de serviciul de interconectare în vederea tranzitului comutat oferit de S.C. Romtelecom S.A., negocierile în vederea încheierii unui acord de interconectare indirectă nu s-au putut finaliza într-un termen rezonabil,

reclamanta fiind nevoită să solicite interconectarea directă cu pârâta. Astfel, la data de 23 iulie 2004, *Orange* a transmis *Netmaster* formularele necesare începerii procedurii pentru interconectarea directă, iar, la data de 12 septembrie 2004, reclamanta a transmis cererea sa în acest sens. Reclamanta a susținut că abia la data de 1 octombrie 2004 a fost semnat acordul de interconectare cu pârâta, în forma standard transmisă de aceasta, fiind lipsită de posibilitatea de a negocia condițiile sau serviciile oferite de *Orange*. Având în vedere că prin acordul încheiat părțile stabiliseră doar condițiile privind serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor originare în România în rețeaua *Netmaster*, reclamanta a solicitat ulterior *Orange* negocierea și încheierea unui acord de interconectare care să reglementeze și condițiile privind furnizarea serviciului de interconectare în vederea terminării apelurilor originare în afara României și în rețelele altor furnizori din România. Această solicitare a fost respinsă, pârâta considerând că reprezintă "*o renegociere prematură și nerealistă*". De asemenea, având în vedere că pârâta a refuzat să ofere toate serviciile solicitate, reclamanta a apreciat că acest refuz trebuia justificat temeinic și comunicat în scris atât *Netmaster*, cât și *ANRC*.

Reclamanta a mai invocat încălcarea de către *Orange* a obligației de nediscriminare, susținând că, potrivit dispozițiilor art.4 din Decizia președintelui *ANRC* nr.124/2003 privind interconectarea cu rețeaua publică de telefonie mobilă operată de Societatea Comercială "Orange România" – S.A. în vederea terminării apelurilor, pârâta are obligația să aplice condiții echivalente de interconectare în circumstanțe echivalente tuturor persoanelor care solicită sau care beneficiază deja de interconectarea cu rețeaua sa, precum și obligația de a pune la dispoziție solicitanților toate serviciile și informațiile necesare pentru realizarea interconectării cu rețeaua publică de telefonie mobilă pe care o operează, în vederea terminării apelurilor, în condiții nediscriminatorii. Astfel, textul legal care reglementează obligația de nediscriminare impusă în sarcina pârâtei nu circumstanțiază în funcție de tipul de activitate desfășurată de utilizatorii furnizorului interconectat cu *Orange* sau de originea geografică a apelului.

Dat fiind că pârâta a încheiat cu diferiți furnizori de servicii de telefonie acorduri de interconectare având ca obiect serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor originare în afara României, refuzul pârâtei de a încheia un asemenea acord cu *Netmaster* reprezintă fără echivoc o dovadă a încălcării de către *Orange* a obligației de nediscriminare.

Referitor la încălcarea de către *Orange* a obligației legale de a oferi serviciul de interconectare în vederea preluării apelurilor din rețeaua *Netmaster* și terminarea acestora la orice număr alocat *Orange*, reclamanta a arătat că, potrivit regulii de interpretare "*unde legea nu distinge, nici interpretul nu poate distinge*", formulării generale a textului îi corespunde o aplicare a sa tot generală. Având în vedere că, în ceea ce privește terminarea apelurilor, Decizia președintelui *ANRC* nr.124/2003 nu distinge în funcție de locul de origine sau categoriile de utilizatori care inițiază apelurile, rezultă că nici pârâta nu poate face o asemenea distincție sau delimitare a categoriilor de apeluri care pot fi terminate în rețeaua sa. De asemenea, *Netmaster* a arătat că norma juridică care reglementează obligația legală a pârâtei privind terminarea de apeluri este o normă imperativă. În concluzie, reclamanta a apreciat că *Orange* nu avea posibilitatea legală de a limita prin *Acord* sfera de aplicare a obligației legale privind terminarea apelurilor, oferind *Netmaster* doar serviciul de

interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor originate în rețeaua *Netmaster*.

De asemenea, reclamanta a apreciat că pârâta se face vinovată și de încălcarea obligațiilor stabilite prin dispozițiile art.5 alin.(5) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, referitoare la condițiile privind realizarea interconectării cu rețeaua operată de *Orange*.

În ceea ce privește prevederile art.8.2-8.4 din *Acord*, *Netmaster* a susținut că aceste clauze restricționează grav concurența deoarece reclamanta este lipsită de posibilitatea de a furniza anumite servicii către terți, prin revânzarea serviciilor achiziționate de la pârâtă. Astfel, furnizorii de servicii de comunicații electronice pot avea acces la rețeaua și serviciile *Orange* doar în cazul în care încheie acorduri de acces sau de interconectare directă cu pârâta, neavând posibilitatea accesului indirect, prin intermediul rețelei *Netmaster*.

Reclamanta a apreciat că prin aceste restricții contractuale impuse de *Orange* se încalcă dispozițiile art.135 din Constituția României, republicată, potrivit căroră "*Economia României este o economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență*", precum și prevederile Ordonanței Guvernului nr.1/1998 pentru acceptarea Protocolului 4 la Acordul general pentru comerțul cu servicii, adoptat la Geneva la 15 aprilie 1997, în "*Lista de angajamente în domeniul telecomunicațiilor de bază*", anexă la Protocolul 4, România neformulând limitări privind tratamentul național aplicat altor furnizori de servicii. De asemenea, reclamanta a mai susținut că solicitările și condițiile impuse de *Orange* în vederea negocierii și încheierii unui contract de "*carrier internațional*" sunt greu de îndeplinit de orice furnizor de servicii de comunicații electronice, acestea contravenind flagrant prevederilor legale în vigoare, inclusiv dispozițiilor art.5 și 6 din Legea concurenței nr.21/1996, cu modificările și completările ulterioare.

În continuarea susținerii sesizării sale, reclamanta a invocat încălcarea *Acordului* de către *Orange*, arătând că, la data de 24 noiembrie 2004, pârâta i-a transmis o adresă prin fax și poștă electronică prin care a informat-o cu privire la existența unui trafic considerat abuziv, provenind de la anumite numere alocate de *Netmaster* abonaților săi, și, în aceeași zi, a restricționat capacitatea legăturilor de interconectare, anterior împlinirii termenului de 15 zile prevăzut la art.8.9 din *Acord*. De asemenea, reclamanta a susținut că pârâta a încălcat prevederile art.8.10 din *Acord* deoarece *Orange* nu a respins apelurile cu "*o identitate considerată a fi implicată în fraudă*", ci a limitat capacitatea legăturilor de interconectare de la 30 la 4 canale pe o perioadă de 4 zile, acțiunea pârâtei provocându-i prejudicii semnificative. *Netmaster* a afirmat că atât limitarea capacității, cât și durata restricționării, au fost recunoscute în mod expres de pârâtă prin adresa *Orange* nr.MS/B/105011/AMO/08.12.2004. De asemenea, reclamanta a afirmat că pârâta nu a pus la dispoziția sa mijloacele de probă, astfel cum era obligată prin art.8.9 din *Acord*, singura explicație în legătură cu creșterea traficului fiind, în opinia pârâtei, aceea că *Netmaster* preia și termină apeluri internaționale în rețeaua *Orange*.

În ceea ce privește modificarea art.18.2 și art.7.2 din *Acord*, referitoare la actualizarea garanției bancare și la perioada de facturare, reclamanta a solicitat admiterea cererii sale, arătând că, în prezent, valoarea garanției bancare trebuie să acopere valoarea a două facturi, în funcție de traficul din luna precedentă lunii de actualizare a garanției. Astfel, *Netmaster* a apreciat că, în aceste condiții, sumele ce ar urma să fie indisponibilizate în scopul constituirii

garanției bancare ar putea atinge un quantum important, activitatea sa putând fi blocată din punct de vedere financiar. În concluzie, *Netmaster* a solicitat stabilirea garanției la nivelul sumei de 10.000 USD, iar, în situația în care contravaloarea serviciilor prestate va depăși quantumul menționat mai sus, perioada de facturare să se reducă de la o lună calendaristică la o săptămână sau facturarea să se facă imediat.

În final, reclamanta a solicitat sancționarea contravențională a pârâtei pentru încălcarea obligațiilor de negociere și de nediscriminare cu amendă în quantum de până la 5% din cifra de afaceri, potrivit dispozițiilor art.18 alin.(1) lit.c), f) și g) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, precum și, în temeiul dispozițiilor art.19 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, aplicarea unei amenzi administrative în sumă de până la 30.000.000 lei (ROL) pentru fiecare zi de întârziere, calculată de la data comunicării deciziei de soluționare a litigiului, pentru a determina pârâta să se conformeze măsurilor ce vor fi dispuse de *ANRC*.

B. Susținerile pârâtei

În cadrul dezbaterilor litigiului dintre *Netmaster* și *Orange*, pârâta a arătat că, la data de 12 septembrie 2003, reclamanta a solicitat interconectarea indirectă cu rețeaua sa, prin intermediul rețelei operate de S.C. Romtelecom S.A. Datorită unor probleme legate de serviciul de interconectare în vederea tranzitului comutat furnizat de S.C. Romtelecom S.A., părțile au continuat negocierile în vederea identificării unor soluții de interconectare alternative. Astfel, agreând soluția interconectării directe, după finalizarea negocierilor în acest sens, părțile au încheiat *Acordul* la data de 1 octombrie 2004. *Orange* a afirmat că, pe parcursul relației contractuale, reclamanta a încălcat în nenumărate rânduri condițiile stabilite prin *Acord*, precum și dispozițiile legale în materie, una dintre aceste încălcări constând în schimbarea identității apelantului în cazul apelurilor originate în afara României și terminate în rețeaua *Orange*.

În ceea ce privește încălcarea obligației de negociere, pârâta a susținut că, potrivit dispozițiilor Deciziei președintelui *ANRC* nr.124/2003, *Orange* are obligația de a oferi solicitanților accesul la toate serviciile necesare pentru ca aceștia să poată exploata în condiții normale interconectarea cu rețeaua sa în vederea terminării apelurilor, textul legal vizând serviciile asociate interconectării, iar nu serviciile de telefonie mobilă, astfel cum a interpretat în mod eronat reclamanta. Conform prevederilor art.4 alin.(1) lit.b) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, la cererea unui terț autorizat, un operator are obligația de a negocia un acord de interconectare cu solicitantul în cauză, însă dispozițiile legale menționate nu impun în sarcina furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și obligația de a încheia un acord de interconectare sau un termen maxim pentru negocierea acestuia.

Pârâta a susținut că discuțiile purtate, corespondența electronică și documentele transmise între părți în legătură cu solicitarea *Netmaster* dovedesc că *Orange* a negociat condițiile acordului de interconectare propus. Mai mult, acordul de interconectare încheiat între părți la data de 1 octombrie 2004 reprezintă o dovadă incontestabilă a respectării obligației de negociere de către *Orange*, acesta fiind încheiat în condiții și circumstanțe echivalente de interconectare cu cele acordate celorlalți furnizori care au solicitat interconectarea. De asemenea, pârâta a susținut că argumentele reclamantei referitoare la "*inexistența unei alte*

soluții" privind încheierea unui acord de interconectare nu pot fi reținute deoarece reclamanta avea posibilitatea de a se adresa ANRC în situația în care aprecia că *Orange* își încalcă obligațiile legale. Mai mult, *Netmaster* nici nu a transmis vreo solicitare privind modificarea acordului propus de *Orange*, aspect confirmat și de inexistența vreunei dovezi în sprijinul susținerilor reclamantei.

Referitor la încălcarea obligației de nediscriminare, *Orange* a susținut că respectă întocmai prevederile art.4 din Decizia președintelui ANRC nr.124/2003 și aplică "*condiții echivalente de interconectare în circumstanțe echivalente tuturor persoanelor care solicită sau care beneficiază deja de interconectarea cu rețeaua publică de telefonie mobilă pe care acesta o operează, în vederea terminării apelurilor*". Pârâta a arătat că oferta publică de interconectare cu rețeaua *Orange*, precum și acordurile de interconectare încheiate până în prezent, au fost transmise către ANRC, autoritatea de reglementare fiind în măsură să constate în orice moment dacă *Orange* își respectă obligația de nediscriminare. Astfel, în conformitate cu oferta sa și cu dispozițiile legale în vigoare, *Orange* a furnizat reclamantei toate serviciile necesare în vederea realizării interconectării în condiții normale, și anume serviciul de interconectare în vederea originării și terminării de apeluri la puncte mobile, serviciul de linii închiriate, precum și serviciul de implementare și folosire a capacității de interconectare. De asemenea, având în vedere condițiile solicitate de reclamantă, pârâta a apreciat că, în realitate, *Netmaster* a solicitat aplicarea unui regim preferențial, prin vânzarea de gros a unui volum de minute, în vederea revânzării către terți, în limita a 5.000.000 minute/lună, la tariful de 0,05 USD/minut. Or, tocmai în cazul în care ar oferi reclamantei aceste condiții *Orange* ar discrimina furnizorii cu care este deja interconectat.

În ceea ce privește obligația de a oferi serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor, *Orange* a susținut că, potrivit dispozițiilor art.6 alin.(2) din Decizia președintelui ANRC nr.124/2003, are obligația să asigure preluarea apelurilor din rețeaua beneficiarului și terminarea acestora la orice număr alocat *Orange*, dacă terminarea este posibilă din punct de vedere tehnic la numărul respectiv, apreciind că obligația privește doar apelurile originare în rețeaua beneficiarului. Această concluzie reiese din coroborarea textului legal menționat anterior cu definițiile noțiunilor de "*interconectare*" și "*utilizator*", precum și cu definiția pieței relevante specifice aparținând *Orange*. De asemenea, pârâta a apreciat că susținerile reclamantei privind încălcarea de către *Orange* a dispozițiilor art.5 alin.(5) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 sunt neîntemeiate, deoarece ANRC a stabilit condițiile privind interconectarea cu rețeaua operată de *Orange* prin Decizia președintelui ANRC nr.124/2003 și nu se face vinovată de încălcarea acestor condiții.

În ceea ce privește constatarea nulității art.8.2-8.4 din *Acord*, pârâta a arătat că, potrivit dispozițiilor art.3 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, acordul de interconectare nu poate conține obligații care nu au legătură cu serviciile de interconectare, sub sancțiunea nulității clauzelor care prevăd aceste obligații. Or, clauzele invocate de *Netmaster* stabilesc cadrul relației de interconectare agreeat de părți la momentul încheierii contractului, și anume condițiile tehnice și comerciale ale interconectării. De asemenea, *Acordul* a fost încheiat cu respectarea condițiilor prevăzute de dispozițiile art.948 din Codul civil, și anume capacitatea de a contracta a părților, consimțământul valabil al părții ce se

obligă, obiectul determinat și cauza licită. Astfel, în cazul de față, acordul de interconectare încheiat este un contract valid, negăsindu-ne în situația vreunui viciu de consimțământ.

Referitor la modificarea clauzelor privind actualizarea garanției bancare și la perioada de facturare, *Orange* a arătat că art.7.2 din *Acord* reglementează modalitatea de calcul al facturilor pentru serviciile de interconectare prestate. De asemenea, referitor la scrisoarea de garanție bancară, pârâta a susținut că aceasta reprezintă un instrument de lucru uzual între furnizori, prin care aceștia se protejează împotriva riscului de neplată a serviciilor de interconectare prestate. Astfel, pârâta a apreciat că prevederile contractuale invocate de reclamantă nu sunt de natură a împiedica dezvoltarea pieței concurențiale sau de a afecta interesele utilizatorilor finali ai *Netmaster*.

În concluzie, pentru considerentele expuse, pârâta a solicitat *Comisiei* respingerea tuturor capetelor de cerere formulate de reclamantă ca fiind neîntemeiate, constatarea faptului că *Orange* nu se face vinovată de încălcarea dispozițiilor legale în vigoare și, pe cale de consecință, respingerea cererii privind sancționarea contravențională și administrativă a *Orange*.

III. Opinia *Comisiei*

A. Competența *ANRC*

Potrivit dispozițiilor art.44 lit.i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002, una dintre funcțiile *ANRC* este cea *"de arbitru și organ de decizie în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele și de servicii în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, în scopul asigurării liberei concurențe și al protecției intereselor utilizatorilor pe piețele acestor servicii"*, iar, potrivit dispozițiilor art.36 alin.(1) și (4), *"Art.36. – (1) În situația apariției unui litigiu între furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori între furnizorii de servicii poștale, în legătură cu obligațiile impuse acestora în temeiul prezentei ordonanțe de urgență sau al legislației speciale, partea interesată va sesiza ANRC în vederea soluționării litigiului. Litigiul se va soluționa printr-o decizie emisă de președintele ANRC, în termen de 4 luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului.*

[...]

(4) Decizia emisă de președintele ANRC, în condițiile prezentului articol, constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, în conformitate cu prevederile art.38 alin.(7)." Din analiza acestor dispoziții legale rezultă că ANRC are calitatea de organ administrativ-jurisdicțional specializat în soluționarea litigiilor din domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, persoanele interesate adresându-se ANRC pentru soluționarea unor astfel de litigii.

În cauza de față, *Netmaster* a solicitat *ANRC* constatarea nulității art.8.2-8.4 din *Acord*, obligarea pârâtei la încheierea acordului de interconectare privind serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor indiferent de locul originării acestora (în România sau în afara României, în rețelele părților sau în rețelele altor furnizori), modificarea

art.18.2 și art.7.2 din *Acord*, precum și sancționarea contravențională și administrativă a *Orange*. În motivarea cererii, reclamanta a invocat, în esență, încălcarea de către pârâtă a obligațiilor de negociere și de nediscriminare prevăzute de dispozițiile art.4 alin.(1) lit.b) și art.10 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, precum și ale art.4 și art.6 alin.(7) și (8) din Decizia președintelui *ANRC* nr.124/2003. Având în vedere că argumentele aduse de reclamantă în sprijinul sesizării sale privesc încălcarea de către pârâtă a unor obligații prevăzute de legislația din domeniul comunicațiilor electronice, rezultă că *ANRC* este competentă să soluționeze sesizarea *Netmaster*.

B. Fondul

Având în vedere cele de mai sus, *Comisia* urmează a se pronunța asupra solicitărilor reclamantei pe baza susținerilor scrise și orale ale celor două părți, documentelor depuse la dosar și legislației aplicabile din domeniul comunicațiilor electronice.

1. Reglementarea accesului la rețeaua publică de telefonie mobilă a Orange

Potrivit dispozițiilor art.8 alin.(1) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, *"Dacă în urma unei analize de piață realizate în condițiile legii sau în urma aplicării prevederilor art.15 alin.(1) un operator este desemnat ca având putere semnificativă pe o piață relevantă, autoritatea de reglementare va impune acestuia, în mod corespunzător, una sau mai multe dintre obligațiile prevăzute la art.9-14."* În temeiul acestor dispoziții, după identificarea de către *ANRC*, prin anexa la Regulamentul privind identificarea piețelor relevante din sectorul comunicațiilor electronice, a pieței accesului la rețeaua publică de telefonie mobilă operată de *Orange* în vederea terminării apelurilor, *Orange* a fost desemnat prin Decizia președintelui *ANRC* nr.144/2002 ca operator cu putere semnificativă pe această piață, fiindu-i impuse în consecință, prin Decizia președintelui *ANRC* nr.124/2003, obligațiile specifice prevăzute la art.9-13 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 (obligația de transparență, nediscriminare, ținerea evidenței contabile separate, furnizarea unor servicii și acordarea accesului la anumite facilități, precum și de fundamentare a tarifelor în funcție de costuri).

În ceea ce privește acordarea accesului la rețeaua publică de telefonie mobilă a pârâtei, *ANRC* a impus în sarcina *Orange*, în temeiul art.12 alin.(1) și alin.(2) lit.i) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, obligația de interconectare a rețelei sale, ca modalitate specifică de acordare a accesului². De asemenea, *ANRC* a impus *Orange*, în temeiul dispozițiilor art.10 din

² Dispozițiile art.12 alin.(1) și alin.(2) lit.i) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 stabilesc următoarele:
"Art.12. – (1) Autoritatea de reglementare poate impune operatorilor, în conformitate cu prevederile art.8, obligația de a permite accesul și utilizarea unor elemente specifice ale rețelei și a infrastructurii asociate, în special în cazul în care se consideră că refuzul de a acorda accesul ori impunerea unor clauze care au efect similar ar conduce la împiedicarea dezvoltării unei piețe concurențiale, la nivelul vânzării cu amănuntul, sau la prejudicierea intereselor utilizatorilor finali.

(2) Obligațiile prevăzute la alin.(1) pot viza, printre altele:

[...]

i) interconectarea rețelelor sau a elementelor rețelelor".

Ordonanța Guvernului nr.34/2002, obligația de nediscriminare în ceea ce privește interconectarea rețelei sale³.

Conform dispozițiilor art.6 alin.(1) din Decizia președintelui ANRC nr.124/2003, *Orange* are obligația de a oferi solicitanților serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor. În sarcina părții nu a fost impus un anumit termen pentru negocierea (ori pentru implementarea) unui acord de interconectare, ci, potrivit dispozițiilor art.6 alin.(7) din decizia sus-menționată, *"Operatorul va asigura interconectarea rețelei publice de telefonie mobilă pe care o operează, în vederea terminării apelurilor, în măsura în care solicitările sunt rezonabile. Refuzul Operatorului trebuie să fie temeinic justificat și va fi comunicat în scris solicitantului și ANRC."* De asemenea, potrivit dispozițiilor art.6 alin.(8) din Decizia președintelui ANRC nr.124/2003, *"Operatorul va oferi Beneficiarilor accesul la toate serviciile necesare pentru ca aceștia să poată exploata în condiții normale interconectarea cu rețeaua publică de telefonie mobilă a Operatorului în vederea terminării apelurilor, prin furnizarea propriilor servicii de comunicații electronice."*

2. Acordul

2.a. Negocierile dintre părți

La data de 12 septembrie 2003, *Netmaster* a solicitat negocierea și încheierea unui acord de interconectare cu rețeaua operată de *Orange*, interconectarea urmând a fi realizată indirect, prin intermediul rețelei publice fixe operate de S.C. Romtelecom S.A. Deoarece negocierile în acest sens s-au prelungit pe o perioadă de câteva luni datorită unor probleme tehnice legate de identificarea traficului dintre *Netmaster* și *Orange*, ce urma a tranzita rețeaua S.C. Romtelecom S.A., părțile au identificat și agreeat soluția interconectării directe.

La data de 23 iulie 2004, în scopul începerii procedurii pentru interconectarea directă, părțile a transmis reclamantei cererea-tip privind interconectarea cu rețeaua *Orange*, document prin care se cerea detalierea activității desfășurate de *Netmaster*, desemnarea unor persoane de contact, referințe bancare, precizarea serviciilor *Orange* solicitate, descrierea echipamentelor tehnice, precum și prognoze de trafic. La data de 12 septembrie 2004, reclamanta a transmis cererea sa în conformitate cu solicitările părții și, la data de 1 octombrie 2004, părțile au încheiat *Acordul*.

În ceea ce privește serviciile solicitate *Orange*, prin cererea adresată părții, *Netmaster* a precizat *"terminarea apelurilor originate de clienții Netmaster spre rețeaua Orange"*, *"terminarea apelurilor originate în rețeaua Orange către numerotația geografică alocată lui Netmaster"*, *"rutarea apelurilor originate în rețeaua Orange către centrala Netmaster pentru*

³ Potrivit dispozițiilor art.10 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, *"Art.10. – Autoritatea de reglementare poate impune operatorilor, în conformitate cu prevederile art.8, obligații de nediscriminare în legătură cu interconectarea rețelelor de comunicații ori cu accesul la aceste rețele sau la infrastructura asociată, prin care să se asigure, în special, că operatorii:*

a) aplică condiții echivalente în circumstanțe echivalente altor persoane juridice care furnizează servicii echivalente;

b) pun la dispoziție terților servicii și informații în aceleași condiții, inclusiv în ceea ce privește calitatea, cu cele oferite pentru propriile servicii sau pentru serviciile furnizate filialelor, sediilor secundare sau partenerilor lor."

apelurile cu selectarea transportatorului – 1022", "terminarea apelurilor originate în rețeaua Orange către numerotația non-geografică alocată lui Netmaster", "alocarea unor numere scurte de tipul XXXX apelabile din rețeaua Orange și care să fie rutate către numere din numerotația non-geografică a lui Netmaster", precum și servicii de linii închiriate, iar, prin Acord, părțile au stabilit condițiile privind serviciul de interconectare în vederea terminării în rețeaua Orange a apelurilor originate în rețeaua Netmaster și serviciul de interconectare în vederea terminării în rețeaua Netmaster a apelurilor originate în rețeaua Orange.

După încheierea *Acordului*, la data de 9 decembrie 2004, reclamanta, prin adresa nr.182/09.12.2004, a solicitat *Orange* negocierea și încheierea unui acord de interconectare "care să permită accesul liber de tipul Any-to-Any" între reclamantă și pârâtă, *Orange*, prin răspunsul său din data de 16 decembrie 2004, apreciind prematură reluarea negocierilor. La data de 23 decembrie 2004, reclamanta s-a adresat *ANRC* prin sesizarea înregistrată cu nr.27723/23.12.2004.

2.b. Obligațiile de negociere și de nediscriminare ale Orange

Potrivit dispozițiilor art.4 din Decizia președintelui *ANRC* nr.124/2003, "Art.4. – *Obligația de nediscriminare va fi îndeplinită în următoarele condiții:*

a) Operatorul are obligația să aplice condiții echivalente de interconectare în circumstanțe echivalente tuturor persoanelor care solicită sau care beneficiază deja de interconectarea cu rețeaua publică de telefonie mobilă pe care acesta o operează, în vederea terminării apelurilor;

b) Operatorul are obligația să pună la dispoziție solicitanților toate serviciile și informațiile necesare pentru realizarea interconectării cu rețeaua publică de telefonie mobilă pe care o operează, în vederea terminării apelurilor, în aceleași condiții, inclusiv în ceea ce privește calitatea, cu cele oferite pentru propriile servicii sau pentru serviciile furnizate persoanelor din același grup." Așadar, potrivit dispozițiilor art.4 lit.a) din Decizia președintelui *ANRC* nr.124/2003, *Orange* are obligația să aplice condiții echivalente de interconectare în circumstanțe echivalente tuturor persoanelor care solicită sau care beneficiază deja de interconectarea cu rețeaua sa. De asemenea, dat fiind că interconectarea rețelei *Orange* cu rețelele solicitanților se realizează prin încheierea unor acorduri de interconectare, pârâtei îi incumbă și obligația de negociere cu bună-credință a clauzelor acestor acorduri, în măsura în care solicitările primite sunt rezonabile, în vederea implementării corespunzătoare a obligației de interconectare, potrivit dispozițiilor art.6 alin.(7) din Decizia președintelui *ANRC* nr.124/2003.

În analiza obligațiilor de negociere și nediscriminare ce incumbă pârâtei, *Comisia* arată, în primul rând, că aceste obligații sunt circumstanțiate în mod necesar în funcție de serviciile solicitate de furnizorii care doresc interconectarea cu rețeaua *Orange*. Dispozițiile art.6 alin.(1), sau (7) din Decizia președintelui *ANRC* nr.124/2003 nu impun încheierea unui singur acord de interconectare care să cuprindă în mod exhaustiv categoriile de apeluri a căror terminare pârâta este obligată să o asigure, ci stabilesc în sarcina *Orange* obligația de a furniza serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor, care trebuie să fie îndeplinită în mod corespunzător exercitării drepturilor corelative ce revin celorlalți operatori. Așadar, în funcție

de solicitările operatorilor interesați în realizarea interconectării cu rețeaua *Orange* și de negocierile dintre părți, pot exista unul sau mai multe acorduri care să guverneze relațiile dintre părți.

Pornind de la această premisă, *Comisia* constată că, din documentele aflate la dosarul cauzei, nu rezultă, contrar susținerilor reclamantei, că pârâta și-ar fi încălcat obligațiile de negociere și de nediscriminare. Astfel, chiar dacă părțile nu au finalizat negocierile acordului de interconectare indirectă datorită nesoluționării unor aspecte tehnice legate de serviciul de interconectare în vederea tranzitului comutat oferit de S.C. Romtelecom S.A., acestea au continuat negocierile pentru încheierea unui acord de interconectare directă, iar, la data de 1 octombrie 2004, au încheiat *Acordul*, acest contract reprezentând dovada consensului la care părțile au ajuns. Nu are relevanță faptul că acordul propus de *Orange* reprezintă un contract de adeziune și a fost redactat în întregime de pârâtă, întrucât, acceptând condițiile contractuale, pentru a beneficia de serviciile pârâtei, *Netmaster* a transmis cererea pentru interconectarea directă cu rețeaua *Orange* și a aderat la contractul redactat de aceasta. Deși, în mod evident, pârâta are o poziție economică superioară, totuși nimic nu o împiedica pe reclamantă să-și exercite drepturile conferite de dispozițiile art.6 din Decizia președintelui *ANRC* nr.124/2003 și să solicite, în măsura în care proiectul de contract propus de pârâtă nu corespundea în totalitate intereselor sale comerciale, modificarea în mod corespunzător a clauzelor acestuia. Or, *Netmaster* nu a făcut dovada comunicării nici unei cereri privind modificarea sau completarea proiectului acordului de interconectare și, cu atât mai puțin, a refuzului pârâtei de a negocia modificări sau completări ale acestuia.

De asemenea, din documentele aflate la dosar rezultă că *Netmaster* nu a solicitat expres interconectarea în vederea terminării apelurilor originare în afara României sau în rețelele altor furnizori din România, ci, printre altele, servicii de terminare a apelurilor "*originate de clienții Netmaster spre rețeaua Orange*". Or, chiar dacă este adevărat că noțiunea de "*client*" nu este în mod necesar sinonimă cu cea de "*abonat*", totuși alăturarea acesteia acțiunii de origine de apeluri poate duce la concluzia că reclamanta a avut în vedere în solicitarea sa terminarea apelurilor provenite de la abonații proprii, întrucât originarea (inițierea) de apeluri poate fi realizată exclusiv de abonați. Oricum ar fi însă, eventualele divergențe de interpretare a sferei serviciilor solicitate de reclamantă puteau fi expuse și discutate în cadrul negocierilor purtate în vederea încheierii *Acordului*.

Așadar, *Comisia* consideră că *Orange* și-a respectat obligația de negociere, ce a fost concretizată prin încheierea *Acordului*. De asemenea, *Comisia* constată că nu pot fi reținute susținerile pârâtei potrivit cărora *Orange* și-a încălcat obligația de nediscriminare pe motiv că, la momentul negocierii și încheierii *Acordului*, oferea altor furnizori serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor originare în afara României și în rețelele altor furnizori din România.

Cu toate acestea, *Comisia* reține și intenția reclamantei, manifestată prin adresa nr.182/09.12.2004, de a solicita negocierea și încheierea unui nou acord de interconectare cu pârâta, care să includă și serviciile de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor originare în afara României și în rețelele altor furnizori din România. În legătură cu această solicitare, *Comisia* apreciază că refuzul de principiu al pârâtei în ceea ce privește negocierea și încheierea unui acord de interconectare care să stabilească și condițiile de

furnizare a acestor servicii (concretizat, de exemplu, prin răspunsul *Orange* din data de 16 decembrie 2004) nu este justificat, pârâta având obligația de a negocia și încheia un acord de interconectare și pentru aceste servicii, în condițiile ce urmează a fi arătate la pct.3 din prezenta decizie.

În ceea ce privește dispozițiile art.4 lit.b) și ale art.6 alin.(8) din Decizia președintelui *ANRC* nr.124/2003, *Comisia* arată că *Orange* are obligația să pună la dispoziția solicitanților toate serviciile și informațiile necesare pentru realizarea interconectării cu rețeaua sa, în aceleași condiții cu cele oferite pentru propriile servicii sau pentru serviciile furnizate persoanelor din același grup. Așadar, reclamanta a făcut o confuzie între serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor și serviciile necesare pentru realizarea interconectării cu rețeaua *Orange*, întrucât, prin serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor, pârâta asigură preluarea apelurilor din rețeaua furnizorului interconectat și terminarea acestora la orice număr alocat *Orange*, dacă terminarea este posibilă din punct de vedere tehnic la numărul respectiv, iar, în cel de-al doilea caz, serviciile vizate privesc servicii legate de colocare, linii închiriate, echipamente de transmisiuni, porturi de acces, interfețe, acestea fiind servicii accesorii serviciului de interconectare în vederea terminării apelurilor. Or, pârâta a pus la dispoziția reclamantei aceste servicii, în conformitate cu oferta sa publică de interconectare.

De asemenea, *Comisia* arată că nu poate fi vorba de încălcarea dispozițiilor art.5 alin.(5) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, potrivit căreia *"Autoritatea de reglementare are dreptul să stabilească, în conformitate cu prevederile alin.(1) și (4), condițiile în care se realizează interconectarea sau accesul, din proprie inițiativă sau, în lipsa acordului părților, la cererea uneia dintre părți"*, întrucât obligația de interconectare, ca modalitate specifică de acordare a accesului, nu a fost impusă *ex-ante* de către *ANRC* în temeiul acestor dispoziții, ci în temeiul dispozițiilor art.12 alin.(1) și alin.(2) lit.i) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, care, așa cum s-a arătat anterior, constituie dispoziții speciale ce reglementează obligații ce pot fi impuse de *ANRC* în sarcina operatorilor identificați ca având putere semnificativă pe o anumită piață.

În concluzie, pentru aceste considerente, *Comisia* apreciază că *Orange* a respectat obligațiile de negociere și de nediscriminare, prevăzute de dispozițiile art.10 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 și ale art.4 și art.6 alin.(1), (7) și (8) din Decizia președintelui *ANRC* nr.124/2003.

2.c. Clauzele prevăzute la art.8.2-8.4 din Acord

În analiza sesizării reclamantei privind constatarea nulității art.8.2-8.4 din *Acord*, *Comisia* arată că, potrivit art.1.3 din *Acord*, *"Acest acord stabilește termenele și condițiile care guvernează interconectarea dintre Orange România și Operator (n.n. Netmaster) și are ca obiect în mod exclusiv traficul național generat de utilizatorii celor două rețele."* De asemenea, potrivit art.2.4 din *Acord*, *"Nici o Parte nu va transmite celeilalte Părți și nici nu va avea obligația să termine în rețeaua proprie alte apeluri decât cele care sunt reglementate în mod explicit și expres în prezentul Acord"* și, potrivit art.3.3.4 din același document, *"Operatorul nu va permite ca apeluri primite de la utilizatori ai altor rețele de telefonie să fie rutate prin*

rețeaua Operatorului către rețeaua Orange, fără acordul prealabil al acestuia. Acest acord va face obiectul unui act adițional la prezentul contract."

Astfel, rezultă că, prin contractul încheiat, părțile au înțeles să reglementeze servicii ce privesc exclusiv traficul originat de utilizatorii *Netmaster* și *Orange*. În același sens sunt și prevederile art.4.1.3-4.1.4, art.4.2.1-4.2.2, art.4.2.5 sau art.8.1 din *Acord*, părțile reglementând doar condițiile privind traficul generat de proprii utilizatori. Pe de altă parte, în cazul în care *Netmaster* solicită *Orange* și alte servicii, precum serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor originare în afara României sau în rețelele altor furnizori din România, părțile trebuie să negocieze și să convină asupra condițiilor comerciale, urmând a încheia un act adițional în acest sens.

În ceea ce privește art.8 din *Acord*, referitoare la utilizarea frauduloasă a acordului de interconectare, *Comisia* apreciază că acestea sunt strâns legate de obiectul contractului și detaliază obligațiile părților referitoare la trafic, nefiind încălcate dispozițiile art.3 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, potrivit căreia *"Acordul de acces sau interconectare nu poate conține obligații care nu au legătură cu serviciile de acces sau interconectare, sub sancțiunea nulității clauzelor care prevăd aceste obligații"*. Astfel, potrivit art.8.2-8.4 din *Acord*, *"8.2 Nici o Parte nu va tranzita către rețeaua celeilalte Părți – prin legăturile dedicate de interconectare – apeluri generate în alte rețele de comunicații naționale sau inclusiv ale altor furnizori de servicii, fără acordul expres, exprimat în scris, al Părții în rețeaua căreia se termină traficul și fără a fi reglementate prin prezentul Acord."*

8.3 Nici o Parte nu va termina apeluri internaționale în rețeaua celeilalte prin legăturile dedicate de interconectare.

8.4 Nici o Parte nu va oferi pe legătura de interconectare servicii adresate utilizatorilor celeilalte Părți, care să presupună transferul apelurilor utilizatorilor respectivi către alte rețele naționale și/sau naționale."

Referitor la susținerea reclamantei conform căreia prevederile art.8.2-8.4 din *Acord* împiedică dezvoltarea unei piețe concurențiale la nivelul vânzării cu amănuntul, *Comisia* arată că, potrivit dispozițiilor art.12 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, obligația de acordare a accesului este impusă în sarcina operatorilor cu putere semnificativă pe piață în special în cazul în care refuzul de acordare a accesului sau impunerea unor clauze cu efect similar conduce la împiedicarea dezvoltării unei piețe concurențiale la nivelul vânzării cu amănuntul sau la prejudicierea intereselor utilizatorilor finali. Aceste aspecte au fost avute în vedere la impunerea în sarcina *Orange* a obligației de a furniza servicii de interconectare în vederea terminării apelurilor, și în acest caz fiind pe deplin valabile considerentele expuse la pct.2.b din prezenta decizie privind modul de implementare a obligațiilor ce incumbă pârâtei.

În ceea ce privește susținerea reclamantei conform căreia prevederile menționate din *Acord* încalcă dispozițiile Protocolului nr.4 la Acordul general privind comerțul cu servicii, adoptat la Geneva la 15 aprilie 1997 și ratificat prin Ordonanța Guvernului nr.1/1998, *Comisia* constată că este neîntemeiată. Astfel, Protocolul nr.4 la Acordul general privind comerțul cu servicii stabilește anumite obligații în sarcina statelor semnatare, printre care și România, neputându-se în nici un caz pune problema încălcării prevederilor sale de către clauzele unui contract comercial încheiat între două persoane juridice de drept privat.

Comisia mai arată că, așa cum rezultă și din argumentele expuse la pct.2.b din prezenta decizie, neincluderea în cuprinsul *Acordului* a serviciilor de interconectare în vederea terminării în rețeaua *Orange* a apelurilor originate în afara României și în rețelele altor furnizori din România nu poate duce la concluzia nulității dispozițiilor art.8.2-8.4 din *Acord*, ci, astfel cum au convenit prin *Acord*, pentru reglementarea și a acestor servicii este necesar ca părțile să încheie un nou acord.

Pentru toate aceste considerente, cererea reclamantei cu privire la constatarea nulității art.8.2-8.4 din *Acord* urmează să fie respinsă ca nefondată.

2.d. Clauzele prevăzute la art.7.2 și art.18.2 din Acord

Referitor la facturare, potrivit art.7.2 din *Acord*, "*Valoarea în Lei (fără TVA) a traficului, facturată de către fiecare Parte va fi:*

$$V_{int} = P_{int} \times T_{int} \times R.$$

În formula de mai sus, semnificația notațiilor este următoarea:

P_{int} = tariful de interconectare;

V_{int} = valoarea facturată de Părți;

T_{int} = traficul de intrare măsurat de Părți;

R = cursul de schimb USD/Lei anunțat de BNR în ziua facturării."

Modul în care se constituie și quantumul scrisorii de garanție bancară sunt stabilite la art.18.1 din *Acord*, partea cu traficul de ieșire mai mare constituind scrisoarea în favoarea celeilalte, la solicitarea acesteia, care să acopere valoarea estimată a două facturi.

Referitor la actualizarea scrisorii de garanție bancară, potrivit art.18.2 din *Acord*, "*Valoarea scrisorii de garanție bancară se va actualiza ori de câte ori se solicită reînnoirea ei, funcție de valoarea traficului din luna precedentă lunii de actualizare a garanției. În cazul în care Partea îndreptățită să solicite garanția formulează cerere în acest sens, cealaltă Parte se obligă să completeze garanția până la suma solicitată, în termen de cincisprezece (15) zile de la solicitare. Refuzul de a actualiza garanția al Părții în cauză dă dreptul celeilalte părți să suspende serviciul de terminare a traficului în rețeaua proprie până la constituirea garanției la valoarea nou solicitată."*

În cadrul procedurii de mediere, prin cererea nr.2005010/14.01.2005, înregistrată la ANRC cu nr.1293/14.01.2005, reclamanta a solicitat stabilirea garanției la nivelul sumei de 10.000 USD și, în situația în care contravaloarea serviciilor prestate depășește acest quantum, perioada de facturare să se reducă de la o lună calendaristică la o săptămână sau facturarea să se facă imediat. Această propunere a fost însă respinsă de *Orange*, pârâta arătând că scrisoarea de garanție bancară, astfel cum este reglementată prin *Acord*, reprezintă mijlocul prin care se protejează împotriva riscului de neplată a serviciilor prestate *Netmaster*.

În practică, în ceea ce privește facturarea sau scrisoarea de garanție bancară, acordurile de interconectare încheiate de diferiți furnizori de rețele și de servicii de comunicații electronice cuprind dispoziții similare. Astfel, practica generală este unitară cu privire la modul de calcul al serviciilor prestate de furnizorii interconectați, precum și la perioada de facturare. De asemenea, referitor la scrisoarea de garanție bancară, furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice utilizează în mod frecvent acest instrument, astfel încât furnizorul care

a solicitat constituirea scrisorii să aibă un mijloc de protecție suplimentar în cazul în care cocontractantul nu își execută obligațiile asumate prin contract. În cazul furnizorilor de servicii de telefonie mobilă, având în vedere specificul obiectului acordurilor de interconectare – terminarea de apeluri în rețelele mobile, nivelul actual al tarifelor de interconectare, precum și volumul ridicat de trafic ce poate fi terminat într-o perioadă relativ scurtă, solicitarea *Orange* privind constituirea unei scrisori de garanție bancară la nivelul cuantumului a două facturi anterioare nu apare ca nejustificată.

Având în vedere aceste considerente, precum și faptul că, în cadrul procedurii de mediere, părțile nu au ajuns la o înțelegere cu privire la modificarea clauzelor prevăzute la art.7.2 și art.18.2 din *Acord*, *Comisia* nu poate dispune în acest sens. Clauzele sus-menționate au fost convenite și acceptate de părți la încheierea *Acordului*, acest act juridic reprezentând manifestarea de voință atât a reclamantei, cât și a pârâtei. Desigur, părțile au posibilitatea de a negocia chiar și după soluționarea acestui litigiu și, în măsura în care convin asupra unor noi condiții contractuale, pot modifica și clauzele referitoare la facturare sau la garanția bancară.

2.e. Încălcarea Acordului de către Orange

Potrivit art.8.9-8.10 din *Acord*, *"La solicitarea Părții ce identifică una sau mai multe dintre situațiile de fraudă (Partea afectată) – apel cu identitate incompletă, parțial sau total modificată ori mascată, ori inițiat din altă rețea (națională sau internațională) decât cea a Operatorului – cealaltă Parte (sesizată) are obligația de a remedia situația și a formula răspuns în termen de 15 zile de la primirea sesizării. Dacă fraudă continuă după cele 15 zile, Partea afectată are dreptul de a:*

- *sesiza autoritățile competente pentru rezolvarea conflictului și/sau de a*
- *aplica o majorare, reprezentând daune contractuale, de 100% a sumei facturate pentru traficul generat de SIM-urile sau liniile respective, înregistrat în întreaga lună în care s-a transmis apelul fraudulos, precum și pentru traficul aferent perioadei ulterioare, până la limitarea definitivă a traficului fraudulos dinspre numerele respective.*

Solicitarea de suspendare a traficului fraudulos va include următoarele mijloace de probă: declarațiile scrise ale martorilor (incluzând acordul acestora pentru verificarea tehnică a declarațiilor), procese verbale de constatare întocmite de autorități competente sau orice alte mijloace de probă acceptate de către părți, pentru a fi utilizate de către Partea sesizată în combaterea fraudei inițiată în propria rețea. Aplicarea măsurii prevăzute în prezentul paragraf este independentă de luarea oricărei alte măsuri prevăzute în prezentul contract.

8.10 În toate situațiile de fraudă, Partea afectată are dreptul de a respinge orice apel venit pe legăturile de interconectare, care are o identitate considerată a fi implicată în fraudă, potrivit prezentului Acord."

Din documentele aflate la dosarul cauzei, precum și din susținerile părților, rezultă că, la data de 24 noiembrie 2004, *Orange* a transmis reclamantei o adresă prin care a informat-o cu privire la existența pe legăturile de interconectare a unui trafic considerat fraudulos, provenind de la anumite numere alocate de *Netmaster* unor abonați ai săi, pârâta limitând capacitatea legăturilor de interconectare în aceeași zi.

Comisia arată că, potrivit clauzelor contractuale sus-menționate, *Orange* avea obligația de a analiza identitatea apelurilor primite pe legăturile de interconectare și, în funcție de aceasta, putea respinge apelurile considerate frauduloase. Însă, în cazul de față, pârâta a limitat temporar capacitatea legăturilor de interconectare, indiferent de identitatea apelurilor, fără a realiza analiza menționată mai sus și fără să acorde reclamantei dreptul de a formula răspuns în termen de 15 zile cu privire la aspectele constatate.

Având în vedere aceste considerente, *Comisia* constată că *Orange* a încălcat prevederile art.8.9 din *Acord*.

3. Noul acord de interconectare. Serviciile furnizate de Orange

Așa cum s-a arătat anterior, la data de 9 decembrie 2004, reclamanta, prin adresa nr.182/09.12.2004, a solicitat *Orange* negocierea și încheierea unui acord de interconectare în vederea terminării de apeluri în rețeaua *Orange* indiferent de locul originării acestora și de rețeaua de origine, iar pârâta, prin răspunsul său din data de 16 decembrie 2004, a apreciat ca prematură și nerealistă renegocierea *Acordului*.

Potrivit dispozițiilor art.6 alin.(1) din Decizia președintelui *ANRC* nr.124/2003, *Orange* "va oferi Beneficiarilor cel puțin serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte mobile a apelurilor, în condițiile prevăzute de prezentul articol", iar, conform dispozițiilor art.2 lit.a), prin "apel" se înțelege "apelul pentru serviciile de telefonie destinate publicului". Observând că aceste texte legale nu disting în ceea ce privește originea apelurilor, precum și regula de interpretare "unde legea nu distinge, nici interpretul nu poate distinge", rezultă că *Orange* are obligația de a termina la puncte mobile inclusiv apelurile originare în afara României, precum și cele originare în România în rețelele altor furnizori, cărora *Netmaster* le oferă serviciul de tranzit. De asemenea, potrivit dispozițiilor art.6 alin.(2) din Decizia președintelui *ANRC* nr.124/2003, pârâta are obligația să asigure "preluarea apelurilor din rețeaua Beneficiarului și terminarea acestora la orice număr alocat Operatorului, dacă terminarea este posibilă din punct de vedere tehnic la numărul respectiv", interpretarea literală a acestor dispoziții ducând la concluzia că *Orange* are obligația de a prelua orice fel de apel din rețeaua *Beneficiarului*, nu numai cele originare în rețeaua acestuia.

Potrivit dispozițiilor art.5 alin.(1), (4) și (5) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, "Art.5. - (1) Autoritatea de reglementare va lua toate măsurile necesare pentru a încuraja și, acolo unde este cazul, a asigura, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe, accesul și interconectarea în condiții adecvate, precum și interoperabilitatea serviciilor, cu respectarea principiilor eficienței economice, promovării concurenței și ale maximizării beneficiului utilizatorului final.

[...]

(4) Obligațiile și condițiile impuse în conformitate cu alin.(1)-(3) trebuie să fie obiective, transparente, proporționale și nediscriminatorii.

(5) Autoritatea de reglementare are dreptul să stabilească, în conformitate cu prevederile alin.(1) și (4), condițiile în care se realizează interconectarea sau accesul, din proprie inițiativă sau, în lipsa acordului părților, la cererea uneia dintre părți".

Așadar, dispozițiile art.5 alin.(5) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 stabilesc, în temeiul atribuției generale a ANRC de a lua, în calitatea sa de autoritate de reglementare, toate măsurile necesare în vederea realizării accesului și interconectării, competența specială a acesteia de a stabili, prin decizie, condițiile în care se realizează interconectarea, inclusiv în cazul în care părțile, în urma unor negocieri, nu au reușit să încheie un acord.

Având în vedere dispozițiile legale menționate mai sus, *Comisia* constată că părții îi incumbă obligația de a negocia și încheia un acord având ca obiect interconectarea cu rețeaua publică de telefonie mobilă pe care o operează, în vederea terminării apelurilor originare în afara României, precum și în rețelele altor furnizori din România, cu respectarea dispozițiilor Deciziei președintelui ANRC nr.124/2003. De asemenea, considerentele generale referitoare la modul de implementare a obligațiilor de negociere și nediscriminare, expuse la pct.2.b din prezenta decizie, vor fi observate și aplicate corespunzător și în cazul negocierii noului acord de interconectare.

4. Sanționarea contravențională și administrativă a Orange

După cum s-a arătat și anterior, ANRC are calitatea de organ administrativ-jurisdicțional specializat în soluționarea litigiilor din domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale. De asemenea, ANRC are și atribuții de supraveghere și control, activitățile specifice având ca obiectiv asigurarea respectării prevederilor cuprinse în legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale. Astfel, este necesar să se facă distincție între competența ANRC de a soluționa litigiile din domeniul comunicațiilor electronice și atribuția ANRC de a controla respectarea legislației din acest domeniu.

Conform dispozițiilor art.46 alin.(1) pct.26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002, *"Art.46. – (1) Pentru atingerea obiectivelor definite la art.45 ANRC are următoarele atribuții:*

[...]

26. urmărirea și controlul aplicării prevederilor cuprinse în actele normative în vigoare, în acordurile internaționale în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, luând măsuri pentru prevenirea, înlăturarea și sancționarea nerespectării acestor prevederi, potrivit competenței recunoscute de acestea", iar, potrivit dispozițiilor art.53 alin.(1), "Controlul respectării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și ale legislației speciale în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, precum și al respectării obligațiilor impuse prin autorizația generală și prin licențe, cu excepția controlului îndeplinirii obligațiilor privind utilizarea frecvențelor radioelectrice, revine ANRC, care acționează prin personalul de control de specialitate împuternicit în acest scop".

Așadar, în cazul în care, în urma unei acțiuni de control, se descoperă săvârșirea unor contravenții prevăzute de dispozițiile art.18 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, acestea sunt constatate, potrivit dispozițiilor art.20 alin.(1) din acest act normativ, de către personalul de control al ANRC și sancționate, potrivit dispozițiilor art.20 alin.(2) sau (3), de către personalul de control sau președintele ANRC, după caz.

În schimb, în calitate de organ administrativ-jurisdicțional, ANRC soluționează litigiile dintre furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice, însă, printr-o decizie de

soluționare a unui litigiu, nu se pot aplica sancțiuni contravenționale, acestea aplicându-se doar în urma constatării săvârșirii unei contravenții prin încheierea unui proces-verbal, în condițiile Capitolului II din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare. Ca urmare, solicitarea *Netmaster* privind sancționarea contravențională a pârâtei nu poate fi admisă, însă aspectele sesizate de reclamantă cu ocazia prezentului litigiu pot face obiectul unei acțiuni de control, în cadrul căreia vor fi avute în vedere documentele depuse în acest dosar, opinia *Comisiei*, precum și orice alte informații relevante.

În ceea ce privește solicitarea *Netmaster* privind sancționarea administrativă a pârâtei prin prezenta decizie, *Comisia* arată că, potrivit dispozițiilor art.19 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, *ANRC* poate obliga, prin decizie, furnizorii la plata unor amenzi administrative în sumă de până la 3.000 lei (RON) pentru fiecare zi de întârziere, calculată de la data stabilită prin decizie, pentru a-i determina să se conformeze măsurilor luate de autoritatea de reglementare, în aplicarea prevederilor acestui act normativ, în termen de 30 de zile de la comunicarea acestora.

Astfel, în situația de față, sancționarea administrativă a *Orange* în temeiul dispozițiilor art.19 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 poate fi dispusă de președintele *ANRC* numai în cazul în care se constată, printr-o decizie ce va fi emisă ulterior, nerespectarea măsurilor dispuse prin prezenta decizie.

Având în vedere considerentele de mai sus, în cazul de față, nu se poate dispune sancționarea contravențională sau administrativă a *Orange* pentru motivele invocate de reclamantă prin sesizarea înaintată *ANRC*.

FAȚĂ DE CONSIDERENTELE PREZENTATE MAI SUS, PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII DECIDE:

I. Respinge cererea reclamantei S.C. Netmaster Communications S.R.L., cu sediul în București, Str. Banu Manta nr.18, bl.28, sc.B, et.8, ap.108, sectorul 1, împotriva pârâtei S.C. Orange România S.A., cu sediul în București, B-dul Lascăr Catargiu nr.51-53, Europe House, sector 1, privind constatarea nulității art.8.2-8.4 din acordul de interconectare încheiat între S.C. Netmaster Communications S.R.L. și S.C. Orange România S.A.

II. Admite cererea reclamantei cu privire la obligarea pârâtei la negocierea și încheierea unui acord de interconectare având ca obiect interconectarea cu rețeaua publică de telefonie mobilă pe care o operează S.C. Orange România S.A., în vederea terminării apelurilor originare în afara României, precum și în rețelele altor furnizori din România, cu respectarea dispozițiilor Deciziei președintelui ANRC nr.124/2003 privind interconectarea cu rețeaua publică de telefonie mobilă operată de Societatea Comercială „Orange România” – S.A. în vederea terminării apelurilor.

III. Respinge cererea reclamantei cu privire la modificarea art.18.2 și art.7.2 din acordul de interconectare încheiat între S.C. Netmaster Communications S.R.L. și S.C. Orange România S.A.

IV. Respinge cererea reclamantei cu privire la sancționarea contravențională a pârâtei, în temeiul dispozițiilor art.18 alin.(1) lit.c), f) și g) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, precum și la sancționarea administrativă a acesteia, în temeiul dispozițiilor art.19 alin.(1) lit.c) din același act normativ.

Prezenta decizie este obligatorie, se comunică părților și se publică pe pagina de Internet a Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații.

Prezenta decizie constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art.7 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004.

**PREȘEDINTE,
DAN CRISTIAN GEORGESCU**

București, 19 august 2005
Nr.1285/EI